

Bemærkninger til forslaget

Det radikale venstres skattepolitiske program rummer som hovedpunkter, at indkomstskatten skal beregnes af bruttoindkomsten, at proportionalstrækket skal forlænges, så det omfatter alle almindelige indkomster, at indkomst ud over denne grænse skal beskattes med en højere procent end nu, og at sambeskatningen af ægtefæller skal ophæves, således at den enkelte beskattes af sin indkomst og formue uafhængig af ægteskabelig status.

Det første skridt mod fuld skattemæssig ligestilling af ægtefæller er gjort ved fremsættelsen den 8. november 1977 af det radikale forslag til ændring af kildeskattelovens § 37 A (L 85).

Det forslag til folketingsbeslutning, der hermed forelægges, er et skridt på vej mod gennemførelsen af en ensartet lav beskatning af alle almindelige bruttoindkomster.

Det radikale venstre erkender, at en reform af indkomstskattesystemet med overgang til en konsekvent beskatning af bruttoindkomsten næppe kan gennemføres hurtigt uden komplicerede overgangsordninger. Man mener imidlertid, at det er vigtigt, at der hurtigst muligt gennemføres en forenkling for de almindelige indkomster. Forslaget til folketingsbeslutning rummer de elementer, der kan bevirke, at en sådan forenkling kan gennemføres meget hurtigt og uden indviklede overgangsordninger.

Efter de gældende regler skal en skatteyder under 67 år i en gennemsnitskommune i 1977 betale indkomstskatter og sociale bidrag med i alt 41,6 pct. af indkomst indtil 66.800 kr., 56 pct. af indkomst mellem 66.800 kr. og 120.300 kr., og 66,8 pct. af indkomst herudover.

Hvis forslagens regler havde været gældende, ville beskatningen have været på 41,6 pct. af indkomst indtil 120.000 kr. og 68,6 pct. af indkomst herudover.

Med den foreslåede betydelige forlængelse af proportionalstrækket sikres det, at alle almindelige indkomster er inden for en proportional beskat-

ning. Samspillet mellem skat og bortfald af sociale ydelser giver efter de gældende regler hyppigt urimelige virkninger, når personer med mellemindkomster opnår en ekstra indtægt. Disse problemer vil blive væsentligt mindre ved den foreslåede forlængelse af proportionalstrækket.

Endvidere vil forslaget bevirke, at kildeskatten i langt højere grad end efter de gældende regler bliver endelig.

Efter forslaget er det bruttoindkomsten, der beskattes, dvs. for arbejdstagere den udbetalte løn og for selvstændige erhvervsdrivende indkomsten minus de fradrag, der efter regnskabet vedrører virksomheden.

De ligningsmæssige fradrag, dvs. alle de hidtidige skattemæssige fradrag på selvangivelsen med undtagelse af de fradrag, der vedrører opgørelsen af overskuddet i en selvstændig erhvervsvirksomhed, skal efter forslaget give ret til nedslag i de beregnede indkomstskatter med 40 pct. af fradragets beløb.

Nedslagsprocenten er således næsten den samme som den samlede skatteprocent til stat, kommune m. v. for indkomster indtil 120.000 kr. Disse indkomster vil derfor i realiteten ikke blive berørt ved omlægningen af de ligningsmæssige fradrag til nedslag i skatten.

For bruttoindkomst ud over 120.000 kr. vil skattefordelen af de ligningsmæssige fradrag blive nedsat med op til 30 pct. af fradragets beløb.

Det radikale venstre lægger stor vægt på denne virkning, navnlig fordi undersøgelser i de senere år har godtgjort, at skatteydere med de højeste bruttoindtægter også har de største ligningsmæssige fradrag.

I forslaget er der nærmere redegjort for omlægningen af visse af de ligningsmæssige fradrag.

Navnlig fradraget for private renter er i de senere år gentagne gange foreslået afskaffet. Disse forslag er dog i en del tilfælde strandet på vanskeligheden ved på en klar og rimelig måde at kunne skelne mellem private og erhvervs-mæssige renter.